

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. október 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **v é g z é s t:**

A terrorcselekmény előkészületének büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvár i Törvényszék 2018. március 27. napján kihirdetett 5.B.16/2017/32. számú ítéletét I.rendű vádlott neve I.r. és **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott vonatkozásában *helybenhagyja*.

A fegyházbüntetésbe beszámítja I.rendű vádlott neve I.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 44.400 (negyvennégyezer-négyszáz) Ft bünyügyi költség merült fel, melyből I.rendű vádlott neve I.r. vádlott 15.000 (tizenötezer) Ft-ot, **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott 29.400 (huszonkilencezer-négyszáz) Ft-ot köteles megfizetni.

### **I n d o k o l á s**

A Székesfehérvári Törvényszék a 2017. szeptember 13-tól 2018. március 27. napjáig tartó nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott, és az utóbbi napon kihirdetett 5.B.16/2017/32. számú ítéletével bűnösnek mondta ki *I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat* terrorcselekmény előkészületének büntetében (Btk. 314.§ (1) bekezdés c/ pont, (4) bekezdés a/ pontra figyelemmel a Btk. 315.§ (1)-(2) bekezdés), **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottat terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetében (Btk. 316.§). Ezért I.r. vádlottat 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra mint mellékbüntetésre, **II. r. vádlott neve** II.r. terheltet pedig 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre, mellékbüntetésként 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámította az I.r. és II.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott büntetésekbe, rendelkezett mindkét vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról.

Fentiek mellett **II. r. vádlott neve** II.r. vádlottat a terrorcselekmény előkészületének büntette (Btk. 314.§ (1) bekezdés b/ pont, (4) bekezdés a/ pont, Btk. 315.§ (1)-(2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás során felmerült bünyügyi költség viselésére.

A törvényszék ügydöntő határozata ellen az ügyész I.rendű vádlott neve I.r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében, míg **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott terhére a felmentő rendelkezés megváltoztatása és a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

Az I.r. vádlott és védője a cselekmény téves minősítése miatt enyhítés érdekében, míg II.r. vádlott és védője felmentés végett terjesztett elő jogorvoslati kérelmet.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.222/2017/6-I. számú átiratában az I.r. és II.r. terhelt és védője által bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélve az ügyészi fellebbezést módosított formában tartotta fenn, II.r. vádlott részfelmentése körében az ügyész által előterjesztett jogorvoslati kérelmet nem tartotta megalapozottnak, azt nem tartotta fenn.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan megtartása mellett lefolytatott bizonyítás eredményeként teljes körűen megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, abból helytálló módon következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére, és az általuk elkövetett bűncselekmények minősítését illetően sem tévedett.

A büntetés kiszabása körében a másodfokú ügyész mellőzni indítványozta az enyhítő körülmények sorából a terhelték személyiségszerkezetére tett utalást, illetőleg a vádlottak kedvezőtlen családi körülményeivel kapcsolatos megállapítást, mindezeknek a konkrét bűncselekmény elkövetéséhez közvetlen kapcsolódása nem volt.

Ezen túlmenően a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az is megállapítható, hogy a törvényszék eltúlzott jelentőséget tulajdonított a vádlottak javára fennálló enyhítő körülményeknek, különösen akkor, amikor I.r. vádlott esetében nemcsak a középértéktől, de a különös részi tételkeret minimumától is a vádlott javára eltérve, illetőleg II.r. vádlott esetében a különös részi tételkeret minimumában szabta ki a joghátrányt. Minderre az enyhítő körülmények kellő alapot nem adnak, mindkét terhelttel szemben kiszabott büntetés tehát eltúlzottan enyhe.

Fentiekre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés tartamának felemelését, egyebekben - az enyhítő körülmények pontosítása után - az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az átiratban foglaltakat változatlanul fenntartotta. Rámutatott arra, hogy I.r. vádlott az ítéleti tényállásban részletezett magatartása tanúsítása során mindent elkövetett annak érdekében, hogy szolgálatait az Iszlám Államnak felajánlhassa, az elszántságát mutatja, hogy az itthon előkészített cselekményét a felmerült nehézségek ellenére is tovább folytatta, amennyiben a tervezett találkozót létrejött volna a közvetítővel, abban az esetben egy harcossal gazdagodott volna a terrrorszervezet. Mindezek alapján az enyhítő szakasz alkalmazására nem látott lehetőséget, arra is külön figyelemmel, hogy a terhelték kedvezőtlen személyiségszerkezete, illetőleg rossz családi körülményei nem játszottak szerepet a cselekményeik motivációjában, a maguk szabad akaratából tették azt, amit tettek.

II.r. vádlott esetében a részfelmentés jogszerűségét nem kívánta vitássá tenni, álláspontja szerint **II. r. vádlott nevenek** nem volt rá fizikai lehetősége, hogy kövesse társát, s végül azzal kárpótolta magát, hogy az Interneten tett közzé olyan ízléstelen fenyegető közléseket, amellyel megvalósította a terhére rótt bűncselekmény törvényi tényállási elemeit. A franciaországi terrorista merényletek megvalósítását követő napokban arra irányuló fenyegetések közzétételével, miszerint egy kamiont megszerezve azzal emberek közé hajt, illetőleg másokat nyakba szúr, egyértelműen a lakosság megfélemlítésére alkalmas magatartást fejtett ki, s ezzel átlépte a büntethetőség ingerküszöbét.

Éppen az elkövetés konkrét körülményeire tekintettel az elsőfokú ítélet korrekcióra szorul, az átiratban részletesen kifejtettek szerint szükségesnek mutatkozik a terheltékkel szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések tartamának felemelése.

A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében I.r. vádlott védője arra mutatott rá, hogy jelen politikai és társadalmi helyzetben a büntetőeljárás tárgyát képező események többről szólnak, mint annak egyszerű megállapításáról, hogy terrorcselekmény történt-e vagy sem.

Az ügyészi perbeszédre reagálva kifejtette, nem biztos, hogy az Iszlám Állam jelen ügy terheltjeivel sokra ment volna, védenek esetében szakértői szinten elmebetegséget nem állapítottak meg, kevert

személyiségzavara meg sem közelíti a kóros elmeállapotot, az a személy azonban, aki folyamatosan öngyilkosságokat fontolgat, már eljutott arra a pontra, ami a józan ész határát súrolja. A védelmi érvelés felhívta arra a figyelmet, hogy az élet eldobása egyik szóba jöhető vallásformában sem elfogadott, védenca problémaival nem fordult segítségnyújtáshoz vagy más segítőkhez, nincs magyarázat arra, hogy milyen okból radikalizálódott. A családi és személyi háttér figyelembevétele nélkülözhetetlen az I.r. terhelt cselekményének megítéléséhez.

A védő arra is rámutatott, hogy I.r. terhelt nem embereket akart ölni, hanem csak egy csoporthoz kívánt tartozni. A törvényszék részéről helytállóan került értékelésre a büntetés kiszabása során az I.r. vádlott családi háttere, normális esetben már családdal, barátnővel kellene rendelkeznie, ehelyett a vádlott nem tudta függetleníteni magát a tömegmédia negatív hatásaitól, vagánykodásból Törökországban utazott, hogy a szír határt átlépve harcosnak álljon. Mindez jól jelzi személyiség szerkezetének jelentős torzultságát, cselekményét mintegy álomvilágban élve hajtotta végre, minden bizonnyal rövidesen ő is rádöbbenhet volna tettei súlyára és következményeire.

Másodfokú perbeszédében a védő az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítést helytállónak ítélte, jelezte ugyan, hogy az elsőfokú védelmi koncepcióhoz kötve van, ennek ellenére az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, álláspontja szerint az I.r. terhelt személyiségére és az összes releváns körülményre figyelemmel az alkalmazott 4 év szabadságvesztés kellő visszatartó erővel bír, különösen arra is tekintettel, hogy védenca hazaérkezése után próbálta helyretenni az életét, elhelyezkedett és a családi kapcsolatait is megfelelően rendezte.

II.r. vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezésében foglaltakat, illetőleg a törvényszék előtt elmondott perbeszédének lényegét fenntartotta, továbbra sem látta megállapíthatónak, hogy II.r. vádlott magatartásának célja az lett volna, hogy a lakosságot megfélemlítse, az általa tanúsított magatartás nem meríti ki a terrorcselekménnyel fenyegetés törvényi tényállási elemeit, ennek megvalósításával összefüggésben maga az elsőfokú ítélet sem tartalmaz érdemi indokolást. Elsődlegesen tehát változatlanul fenntartotta a felmentésre irányuló jogorvoslati kérelmét.

Indítványa másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés-büntetés enyhítésére irányult. Álláspontja szerint védenca vonatkozásában az enyhítő körülmények olyan túlsúlya állapítható meg, amely végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását indokolná. Ilyennek tekinthető a feltáró jellegű beismerő vallomása, az elkövetés időszakában fennálló pszichés állapota, fiatal felnőtt kora, kedvezőtlen családi körülményei, a jelentős időmúlás, illetőleg az elkövetés konkrét körülményei, amelyek kisebb társadalomra veszélyességet hordoznak. Az elkövetés óta újabb büntetőeljárás védenccével szemben nem indult, folyamatosan jár pszichiátriai kezelésre, megkísérli rendbe tenni az életét, munkát vállalt, munkaadója és a polgármester is kedvező jelentést adott róla. Hangsúlyosan kell figyelemmel lenni arra, hogy a szorongó lelki alkatú, konfliktuskezelési problémákkal küszködő II.r. vádlott kedvezőtlen családi körülményei is elősegíthették a bűncselekményhez vezető viselkedését.

Az enyhítő körülmények fokozott nyomtatékára és arra a tényre tekintettel, hogy védenca életvitele jelentősen és pozitívan megváltozott, vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés kiszabása szükségtelen, annak az elsőfokú bíróság által alkalmazott mértéke ugyan elfogadható, a büntetés céljai azonban II.r. vádlottal szemben csak végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett büntetés kiszabásával érhetőek el.

Az utolsó szó jogán előadott felszólalásában I.rendű vádlott neve I.r. vádlott elismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, abban bűnösnek érezte magát. A Törökországból való visszaérkezését követően megkísérelte rendezni az életét és kapcsolatait, elment dolgozni, pszichiátriai kezelésnek vetette alá magát, megváltozott az életszemlélete. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban

kiszabott szabadságvesztés-büntetés arányos az általa elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, lényegileg a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte.

Felszólalásában **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott megbánásának adott hangot, és kijelentette, nem követne el újra ilyen bűncselekményt.

Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésekre, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra, valamint a másodfokú nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel az ítéletábrá a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdései alapján felülbírált.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, az ítéletábrá nem észlelt olyan szabálysértést, amely akadályát képezte volna az ítélet másodfokú felülbírálatának.

Az elsőfokú bíróság által fogatosított, valamint a nyomozati szakban a bizonyítékok felderítésével, beszerzésével, biztosításával kapcsolatos eljárási cselekményekkel összefüggésben sem tárt fel az ítéletábrá törvénysértést, így a rendelkezésre álló bizonyítási anyagból annak értékelése során nem kellett bizonyítékot kirekeszteni.

Az ítélet felülbírálata során megállapítható volt, hogy a törvényszék a tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt, az irányadó történeti tényállást érdemben teljes körűen felderítette, s azt mindenben helyénvaló módon is állapította meg, ennek érdekében sort kerített a terheltek kihallgatására, a tárgyalás anyagává téve a büntetőeljárás során tett valamennyi előadásukat, és megfelelően eleget tett a bizonyítással összefüggő egyéb kötelezettségeinek is. Perrendszerűen folytatta le a bizonyítási eljárás további részeit, az internetes szolgáltató által becsatolt, az I.r. vádlott által a „gyakorikerdesek.hu” oldalon folytatott valamennyi beszélgetés, illetőleg I-II.r. vádlotti üzenetváltás szövegének, a rögzített beszélgetések tartalmának, az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemények megállapításainak, az internetes szolgáltató társaságok megkeresésekre adott válaszaiknak, a **A.A.** jogi képviselője által tett feljelentés és mellékletei, az igazságügyi informatikus szakértői vélemények tartalma, a II.r. vádlott által saját magáról készített videofelvételek és az egyéb okirati bizonyítékok felhasználása, valamint mindezeknek az irányadó ítéleti tényállás alapjaként hiteltérdemlő bizonyítékok gyanánt történt értékelése érdemi kívánnivalót nem hagyott maga után.

Fentiek szerint a megfelelő körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékhalmaz tárgyalás anyagává tételére a törvényi előírásoknak megfelelően került sor, a bizonyítékértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték.

A mérlegelő és ténymegállapító tevékenysége során az első fokon eljáró bíróság helytállóan tulajdonított döntő jelentőséget a terhelti beismerések mellett az azokat minden vonatkozásban alátámasztó szakértői és fentebb felsorolt okirati bizonyítékok tartalmának, ezen bizonyítási anyag valamennyi érdemi körülményre vonatkozóan hiteltérdemlő támpontot nyújtott a történeti tényállás megállapításához.

A logika szabályainak megfelelő bizonyítékértékelő tevékenység eredményeként megállapított ítéleti tényállás összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, így az a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt, pontosításra sem szorult.

Az első fokon eljáró bíróság a megalapozott tényállásból helytállóan vont következtetést a terheltek büntetőjogi felelősségére, ezen túlmenően a másodfokú bíróság helyénvalónak találta a bűncselekmények jogi minősítését és az ahhoz fűzött indokolást is. Megállapítható, hogy az eljáró törvényszék helytálló szempontrendszer alapján vizsgálta a terheltek büntetőjogi felelősségének feltételeit, és az ítéletábrá a vádlottak által elkövetett cselekmények konkrét jogi minősítését illetően is a törvényszékkel azonos következtetésekre jutott.

Az első fokon eljáró bíróság a bizonyítékok alapján helytállóan állapította meg, hogy I.r. vádlott azon magatartásával, miszerint a közvetítővel folytatott beszélgetések során kifejezetten vállalta, hogy Szíriába kiutazik és csatlakozik az Iszlám Államhoz, ennek keretében katonaként egy város védelmében fog harcolni a szír állami hadsereggel szemben, terrorcselekmény elkövetésére vállalkozott, azaz a terrorcselekmény előkészületének egyik alap- és külön is nevesített elkövetési magatartását valósította meg, más állam alkotmányos társadalmi, illetőleg gazdasági rendjének legalábbis megzavarása céljából a Btk. 314.§ (4) bekezdés a/, illetőleg f/ pontjaiban felsorolt személy elleni erőszakos, illetőleg fegyverrel kapcsolatos bűncselekmény megvalósítását készítette elő, állapotodott meg abban, illetőleg vállalkozott rá.

Fenti célzattal történt kiutazás tényleges megkezdése, szándékának másokkal való közlése, a tényleges kiutazás, annak folytatása a szír határig valóban egytől-egyig olyan mozzanatnak minősül, amely az Iszlám Állam nevében végrehajtott harci tevékenységre vonatkozó vállalkozás komolyságát, konkrét és közvetlen voltát támasztja alá, anélkül azonban, hogy önmagában megvalósítaná a terrorcselekmény bármelyik elkövetési magatartását is; ugyanakkor helyes az az elsőbírói felismerés is, miszerint nem a konkrét kiutazás és annak érdekében tett lépések, hanem az Iszlám Államhoz való csatlakozására és az érdekében teljesített katonai tevékenységre történő vállalkozás maga hordozza az adott cselekmény valódi társadalomra veszélyességét, ez feltétlen többletmagatartást jelent egy bármilyen terrorcselekmény elkövetése vagy annak előkészítése céljából Magyarország területéről történő pusztai kiutazáshoz képest, amely egyfajta (távoli) előkészületi magatartásként 2016. július 17. napjától a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés részeként, majd 2018. január 1. napjától hatályos rendelkezések szerint önálló törvényi tényállás keretében, a Btk. 316/A.§ alapján pónalizált.

A Btk. 316.§-ába a terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi LXIX . tv. 64.§-a iktatta be b/ pontként a terrorista csoporthoz csatlakozás céljából Magyarország területéről történő kiutazás vagy az azon történő átutazás önálló szankcionálását.

A terrorizmus megelőzéséről szóló európai egyezményeknek, illetőleg a nemzetközi elvárásoknak azonban a Btk. 316.§ b/ pontjában szabályozott szövege teljes mértékben nem felelt meg, indokolt volt a terrorizmus céljából történő utazás szankcionálásával kapcsolatos rendelkezések önálló Btk. szakaszban történő szabályozása oly módon, hogy a tényállás immár célzatokkal kibővítve teljes körűen megfeleltethető legyen a nemzetközi elvárásoknak, ennek érdekében a törvény a terrorista csoporthoz csatlakozáson túlmenően egyáltalán a terrorcselekmény elkövetése, illetőleg az ilyen bűncselekmény előkészítése céljából történő utazást is szankcionálni rendeli.

A terrorcselekmény elkövetése céljából történő külföldre utazás mint az elkövetés elősegítése céljából az ahhoz szükséges vagy azt könnyítő feltétel biztosítása egyértelműen a terrorcselekmény sui generis előkészületének minősül, azonban abban az esetben, amennyiben a célzat a terrorista csoporthoz történő csatlakozás vagy a terrorcselekmény előkészítése, akkor már olyan távoli előkészületi cselekményről van szó, amelynek a korábbi, a Btk. 316.§-a szerinti tényállás alá vonhatósága jogértelmezési problémákat vetett fel. Ezért volt indokolt a vonatkozó célzatok és elkövetési magatartások önálló szakaszban sui generis bűncselekményként való egységes szabályozása, amellyel kapcsolatban tehát megállapítható, hogy ez a büntetőjogi védelem körét szélesítette, kiterjesztette, és önmagában büntetni rendeli a klasszikus előkészületi jellegű magatartások, példának okáért a terrorcselekmény elkövetésére való vállalkozás hiányában is akár a terrorcselekmény előkészítése céljából történő pusztai kiutazást, államhatár átlépést is.

Fentiekre figyelemmel az I.r. terhelt által megvalósított magatartás a Btk. 315.§ (1)-(2)

bekezdésében büntetni rendelt bűncselekmény törvényi tényállását meríti ki, amely minőségileg több, mint az elkövetés idején még nem is pónalizált, csak 2016. július 17. napjától büntetni rendelt, kiutazással megvalósított távoli előkészület.

Így helyénvaló módon állapította meg az elsőfokú bíróság, miszerint nem foghat helyt az I.r. vádlott elsőfokú büntetőeljárásban előterjesztett azon indítványa, hogy a törvényszék az elbíráláskor

hatályos Btk. rendelkezései alapján, annak a 2018. január 1. napjától hatályos szabályai szerint a Btk. 316/A.§ (1) bekezdés b/ pontja alkalmazásával állapítsa meg védenca felelősségét.

II.r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapíthatósága vonatkozásában is helytálló következtetésre jutott az első fokon eljáró törvényszék, okszerűen állapította meg, hogy az adott terhelt részéről a terrorcselekmény elkövetésével történő fenyegetésben egyértelműen megnyilvánult a terrorcselekmény büntetnének speciális elkövetése. Helyesen utalt arra is, miszerint nem tényállási eleme a bűncselekménynek az elkövetés tényleges objektív lehetősége, a megfenyegetettektől nem várható el, hogy a fenyegetés komolyságát, valóra váltásának realitását ellenőrizze, kivéve, amennyiben a fenyegetés szövegéből magából meg lehet állapítani, hogy az objektíve senki által nem valósítható meg.

Mind a II.r. vádlott által tanúsított magatartás mibenlétével, mind pedig a vádlotti magatartást mozgató szándékokkal, célzattal összefüggésben helytállónak ítélte az ítéletábra a törvényszék jogi érvelését, ezen túlmenően II.r. vádlott részfelmentésével összefüggésben hozott rendelkezés is mindenben törvényes, és az ehhez fűzött jogi indokolás is helytálló.

A büntetékiszabás másodfokú felülbírálatá során az ítéletábra is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállón számbavett és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, az ítéletábra álláspontja szerint a konkrét elkövetési körülmények alapján helyénvaló módon került sor az elkövetők pszichés állapotának enyhítő körülményként történő figyelembe vételére, annak ellenére is, hogy ezzel összefüggésben ugyan beszámítási képességet korlátozó tényező nem volt megállapítható, aktuális tudati és érzelmi állapotuk azonban kétségtelenül meghatározó jelentőséggel bírt a bűncselekmények elkövetésében. Ugyanilyen módon indokoltnak találta a másodfokú bíróság a terhelték kedvezőtlen családi körülményeinek enyhítő nyomatékkal történt értékelését. E vonatkozásban az ügyészi fellebbezésben foglaltakat és a másodfokú ügyészi álláspontot nem látta alaposnak.

Összességében az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi büntetékiszabási körülményt körültekintően vizsgálat alá vetette, kellőképpen értékelt, azok közül egyiknek sem tulajdonított eltúlzott jelentőséget, az első fokon alkalmazott joghátránnyal a büntetési célok elérhetőek, ezen szankciók megfelelően szolgálják a speciál prevenció mellett az általános megelőzéssel összefüggő célkitűzéseket is, és arányosnak tekinthetőek az elkövetők és a cselekményeik társadalomra veszélyességi fokával, egyúttal alkalmasak más személy hasonló bűncselekmények megvalósításától való visszatartására is.

Figyelemmel pedig arra, hogy az elsőfokú ítélet további járulékos jellegű rendelkezései is törvényesek és megalapozottak, a másodfokon eljáró bíróság a törvényszék fellebbezéssel támadott határozatát a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 92.§ (1) és (2) bekezdései alapján az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetésbe beszámította a terhelt által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú ítélethirdetés napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, illetőleg a Be. 613.§ (1) bekezdése alkalmazásával megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2018. október 4.

Dr.Zólyomi Csilla sk.  
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk.  
előadó bíró

.Csák Csilla sk.

bíró

**Záradék:**

Ezzel a végzéssel a a Székesfehérvári Törvényszék 2018. március 27. napján kelt 5.B.16/2017/32. számú ítélete I.rendű vádlott neve I.r. és **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2018. október 4.

.Zólyomi Csilla sk.  
a tanács elnöke